

torních (prvý odst. cit. § 12), kteréž svrchu byly uvedeny a proti jejichž zákonitosti není formulován stížný bod.

Stížnost, kteráž v žádném ze svých bodů není důvodná, slušelo tudíž zamítnouti.

Č. 3567.

Církevní věci (Slovensko): Nárok katol. duchovních na ošacovací příspěvek, nákupní zálohu, nouzovou výpomoc a drahotní přídavek?

(Nález ze dne 7. května 1924 č. 4568).

V ě c: V. P., řím.-kat. farář v G. (adv. Dr. Osvald Schwarz z Prahy) proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o požitky ze státních prostředků.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jednak jako bezdůvodná, jednak jako nepřipustná.

D ů v o d y: Podáním z 9. března 1923 přihlásil st-l státní podpory, které mu nebyly vyplaceny, a to nouzovou výpomoc na dobu od listopadu 1918 do konce 1922, celkem 12.000 Kč, ošacovací podporu na 1919 až 1922 celkem 4000 Kč a nákupní podporu na touž dobu 8000 Kč, celkem 24.000 Kč. Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad, že st-l nemá nároku na žádané doplňky ze státních prostředků, ježto jeho obročí je popsáno na 3398 Kč 96 h. Neměl by však nároku na doplňky ty ani, kdyby tomu tak nebylo, poněvadž nesložil slibu občanské věrnosti. O přijetí slibu složeného před ordinariátem v roce 1922 rozhoduje min. pro Slov. na základě § 2 zák. č. 64/1918, který svého stanoviska dosud nesdělil. Posléze se podotýká, že v přihlášce uvedeny jsou i požitky, které duchovenstvu nebyly vůbec přiznány. St-lova přihláška je tedy bezpředmětná.

O stížnosti do výroku toho podané uvážil nss takto: — —

Jak patrně z nař. rozhodnutí i ze stížnosti, nejde v daném případě o doplněk kongruy ani o věkový přídavek po rozumu zák. čl. XIV z 1898, XIII z 1909 a XXXVIII z 1913, nýbrž pouze o jiné podpory vyplácené státem osobám duchovním, totiž o ošacovací příspěvek, nákupní zálohu, nouzovou výpomoc a drahotní přídavek.

Žal. úřad upřel st-li nárok na požitky ty ze dvou důvodů, jednak proto, že příjem jeho obročí přesahuje 3000 Kč a jednak, že nesložil slibu věrnosti, vycházel tudíž žal. úřad při prvním důvodu z předpokladu, také v odvodním spise hájeného, že uvedená platová zlepšení náleží toliko těm duchovním, kteří mají dle svrchu uvedených předpisů nárok na doplnění kongruy z prostředků státních.

St-l ani netvrdí, že tento právní názor žal. úřadu odporuje nějaké zákonné normě, snaže se dovoditi svůj nárok nepřímě, že totiž ona platová zlepšení poskytovaná státem duchovním požívajícím doplňky kongruy ze státních prostředků jsou větší, než přebytek jeho vlastní kongruy, vylučující právě jeho nárok na ony doplňky, neboť přebytek ten činí pouze 398 Kč, čímž by přišel o požitky ve výši 5880 Kč ročně.

Poněvadž však tento faktický výsledek úpravy poměrů duchovenstva doplňky kongruy se strany státu požívajícího, na rozdíl od duchovenstva ostatního, nestačí ještě sám o sobě, aby založil st-li právní nárok na vyrovnání rozdílu takto vzešlého, pokud zde není právní normy, o niž by se nárok ten opřítí mohl, jest stížnost v takové pozitivní právní normě nezaložená a v zákoně opory nenalézající bezdůvodná, nemajíc za předmět porušení nějakého subjektivního práva st-lova, pročež bylo jí zamítnouti, aniž se nss musil zabývatí ještě otázkou, zda výrok v odpor vzatý opřen jest také právem o další důvod úřadem uvedený.

Č. 3568.

Církevní věci (Slovensko): Za jakých předpokladů lze duchovnímu zastaviti další výplatu státních doplatků kongruových?

(Nález ze dne 7. května 1924 č. 4964).

V ě c: E. J. v D. D. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty (min. taj. Alex. Valovič) o zastavení státem poskytovaných požitků.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí, pokud jím popřen byl st-lův nárok na státní doplňky a požitky, se zrušuje pro nezákonnost, v ostatním se stížnost zamítá jako nepřijatelná.

D ů v o d y: Seznav, že st-l, ř.-k. farář, vyučuje slovenské děti maďarským jazykem, že nezná jediného slova slovensky a koná bohoslužby a kázání pouze maďarsky, ač jen nepatrná část jeho slovenských příslušníků farských maďarsky rozumí, vyzval vládní referent pro záležitosti církve ř.-k. při úřadu min. pro Slov. přípisem z 1. února 1921 ordinariát v Trnavě, aby v té věci zakročil s tím, že se st-li zároveň zastavují státní požitky.

Přípisem z 10. března 1923 sdělil žal. úřad arcibiskupskému ordinariátu v Trnavě, že podle statistiky z r. 1919 v obci D. D. je 70.74% Čsl. a jen 29.4% Maď., v obci H. D. 92.29% Čsl. a 6.92% Maď., v obci M. D. 86.5% Čsl. a 12.3% Maď. Žádá se proto, aby ordinariát podal zprávu o tom, v jakém jazyku se konají služby boží, jak se vyučuje čsl. obyvatelstvo náboženství a jaké opatření se stalo k zjednání nápravy, když tamnější farář, st-l, nezná jediného slova slovensky.

Podle přihlášky st-lovy datované dnem 9. března 1923 nebyly mu poskytnuty státní požitky celkem částkou 19.342 Kč a to kongrua za 1920—1923 celkem 320 Kč, ošacovací příspěvek za 1918—1923 celkem 6000 Kč, ekvivalent lektiky za nekatolíky za 1920—1921 celkem 62 Kč, nouzová výpomoc za 1920—1923 celkem 6960 Kč a nákupní záloha za 1921—1923 celkem 6000 Kč.

Nař. nyní výrokem z 13. září 1923 oznámil žal. úřad témuž ordinariátu, poněvadž nedostalo se dosud meritorního vyřízení výnosu z 10. března 1923, a není ani naděje, že církevní vrchnost miní zakročiti v nepřístojnostech, panujících v národnostních poměrech v D., jakož i poněvadž žal. úřad má úřední důkazy o tom, že st-l koná stále ještě služby boží maďarsky a jazyka lidu, zároveň jazyka stát. vůbec neovládá, že